

30. april 2007

Er Morten Messerschmidts afgang fra DF starten på en ny partidannelse på højrefløjen?

Der er vel forhåbentlig ingen der tror, at Dansk Folkeparti indstiller sine fremmedhadiske ytringer, blot fordi Morten Messerschmidt er trådt ud af partiet. For en stund vil retorikken blive dæmpet lidt ned, men partitoppen mener fortsat det, man hele tiden har ment. Pia K. var jo ikke uenig med Krarup, da han sammenlignede tørklædet med hagekorset. Det var kun hans billedsprog, hun ikke kunne lide; indholdet var/er der ikke noget i vejen med.

At Messerschmidt skulle være gået frivilligt, er lige så utroværdigt, som hvad der ellers komme fra DF. Naturligvis ser det pænere ud at man selv går, fremfor at få sparket. Og skal Pia Kjærsgård ofre én af sine kronprinser – endda den bedst begavede af dem - for at holde sig i nærheden af magten – og måske endda en dag kunne krybe til køjes med Anders Fogh i en VO-regering - så har hun ingen skrupler derved.

Nu fortsætter Messerschmidt så som løsgænger, men hvis ikke hans politiske karriere skal slutte ved næste Folketingsvalg, der skal finde sted senest i februar 2009, skal han bruge tiden til at skabe sig en platform til højre for DF. Det skulle ikke være svært i og med, at der efterhånden er så mange ekskluderede DF'ere – samt en hel del frustrerede DF-medlemmer - der har brug for et sted, hvor de kan få lov til at sige, hvad de mener, og åbent arbejde for en uforfalsket hard core højrefløjspolitik.

Spiller Messerschmidt sine kort med omtanke, vil vi inden længe se starten til en ny partidannelse på den yderste højrefløj. For nogen er det måske svært at forestille sig et parti, der kan ligge længere til højre end DF, men det kan det faktisk.

DF er i sin iver efter at overtage de konservatives plads i regeringen, blevet så midtersøgende, at man har tabt – er ved at tabe – en relativ stor gruppe på højrefløjen. En gruppe, der er skuffet over DF's bløde holdning til indvanderne, der ikke længere skal smides ud af landet, men nu skal *integreres!* Man har også svært ved at forstå, at EU er blevet spiselig, og det i en sådan grad, at DF hellere læner sig op ad hvad der sker i Bruskcelle, end hvad man kan udrette i Folketinget. Og så er der dem, der har svært ved at klare DF's forkærlighed for Israel.

Messerschmidts exit forrykker ikke balancen mellem regeringen og oppositionen. Han vil fortsætte med at stemme sammen med DF, for hvor skal han ellers gå hen? Nu har han til gengæld friheden til at stille sine egne forslag, og dét skal nok skabe ravage i DF. Messerschmidt behøver nemlig bare at sige alt det, DF'erne mener, og som man har ment hele tiden, men ikke vil sige af angst for ikke at være stuerene nok. Jo, de skal nok få sjovt når den nyttige idiot, Messerschmidt, taler frit fra leveren.

Som afløser for Messerschmidt i DF's Folketingsgruppe, står nye talenter klar, frisk fra rugekassen i Dansk Folkepartis Ungdom. Det gælder fx den tidligere landsformand, Kenneth Kristensen. Han er ligesom Messerschmidt også dømt for racisme, og er dermed med til at sikre kontinuiteten i partiet.